

ZASTOSOWANIE SUSZU ZIEMNIACZANEGO W TUCZU BEKONOWYM

Stefan Hoser

Katedra Żywienia Zwierząt WSR w Poznaniu
Kierownik: prof. dr K. Gawęcki

Możliwie wszechstronne wyjaśnienie wpływu zastosowania suszu ziemniaczanego w żywieniu trzody chlewnej, a zwłaszcza w żywieniu tuczników, jest niezbędne dla zbadania słuszności przerobu ziemniaków na susz na skalę przemysłową.

Doświadczenie przeprowadzono w Rolniczym Zakładzie Doświadczalnym WSR w Gorzynie, pow. Międzychód, w czasie od 6 stycznia do 27 kwietnia 1966 r. Do doświadczenia wzięto 64 sztuki warchlaków (macior-ki) rasy wielkiej białej polskiej, własnego chowu, z pełnym pochodzeniem, urodzonych we wrześniu 1965 r.

Warchlaki rozmieszczono w kojcach pojedynczych. Utworzono 4 grupy, po 16 osobników w grupie. Przy tworzeniu grup zachowano zasadę dobierania analogów pod względem pochodzenia, daty urodzenia i ciężaru. Zestaw dawek paszy treściwej w każdej grupie uwzględniał zmien-ną ilość śruty jęczmiennej i suszu ziemniaczanego. Udział pozostałych komponentów nie ulegał zmianie z wyjątkiem mieszanki paszy treściwej dla grupy IV, w której zwiększono udział suszu z zielonki.

Biorąc pod uwagę jednostki owsiane i białko w poszczególnych paszach, ustalono poziom żywienia dla poszczególnych grup tuczników (tab. 1).

Tabela 1

Dawki pasz dla poszczególnych tuczników

Ciężar tuczników kg	Jednostki owsiane				Białko ogólne strawne				Norma	
	grupy				grupy				jednostek owsianych	białka g
	I	II	III	IV	I	II	III	IV		
21—30	1,38	1,41	1,39	1,36	198	213	189	163	1,2—1,5	200—230
31—40	1,81	1,85	1,83	1,79	250	270	239	205	1,5—1,7	230—240
41—50	2,15	2,20	2,17	2,12	287	309	274	235	1,7—2,2	240—250
51—60	2,62	2,68	2,64	2,59	330	355	314	270	2,2—2,7	250—260
61—70	2,79	2,85	2,82	2,76	336	362	319	273	2,7—3,0	260—270
71—95	3,17	3,26	3,20	3,13	363	391	345	296	3,0—3,3	270—300

Zawartość jednostek pokarmowych w dawkach paszy dla wszystkich grup była wyrównana, gdyż różnice nie przekraczały 0,1 jednostki. Natomiast poziom białka w dawkach nie był wyrównany. Jako kryteria do oceny wyników tuczu przyjęto:

1. kształtowanie się przyrostów ciężaru tuczników,
2. zużycie paszy na przyrost 1 kg ciężaru (w przeliczeniu na jednostki owsiane i białko ogólne strawne),
3. ocenę poubojową tusz, biorąc pod uwagę przydatność ich dla przemysłu mięsnego.

Układ doświadczenia dla tuczników poszczególnych grup przewidywał możliwość porównania wyników tuczu przy żywieniu grupy kontrolnej mieszanką przemysłową „Bekon” oraz grup doświadczalnych koncentratem „Bekon” uzupełnionym mieszankami o różnym udziale śruty jęczmiennej i suszu z ziemniaków. Ponadto jedna grupa (IV) otrzymywała mieszankę, w której udział suszu z zielonki zwiększony został z 7 do 17%.

Pod względem zawartości jednostek pokarmowych dawki paszy we wszystkich grupach odpowiadały przyjętym normom. Natomiast zawartość białka w dawkach paszy, z wyjątkiem grupy IV, przekraczała przyjęte normy.

W związku z powyższym zużycie paszy na przyrost 1 kg ciężaru tuczników w przeliczeniu na jednostki pokarmowe nie przekraczały 4 jednostek w żadnej grupie. Wyniki takie uznać trzeba za bardzo dobre. Natomiast zużycie białka, z wyjątkiem grupy IV, było nazbyt wysokie. Otrzymane wyniki pozwalają na stwierdzenie, że wprowadzenie do mieszanki paszy treściwej suszu ziemniaczanego w częściowym zastępstwie śruty jęczmiennej może być uzasadnione, o ile kalkulacja opłacalności takiej zmiany będzie korzystna. Grupy, które otrzymywały mieszankę paszy treściwej z udziałem 10% i 20% suszu ziemniaczanego w zastępstwie śruty jęczmiennej, wykazały średnie dzienne przyrosty oraz zużycie paszy na przyrost 1 kg ciężaru analogiczne jak grupa kontrolna.

Średnie dzienne przyrosty ciężaru tuczników we wszystkich grupach utrzymywały się na poziomie powyżej 650 g, co uznać trzeba za wynik bardzo dobry.

Jakość tusz była we wszystkich grupach wyrównana. Szczególnie pod względem przydatności połówek tusz do przerobu na bekony, wszystkie badane tusze odpowiadały wymaganiom przemysłu mięsnego.

WNIOSKI

1. Wprowadzenie do mieszanki paszy treściwej suszu ziemniaczanego w ilości 10% i 20% w zastępstwie śruty jęczmiennej nie wywarło niekorzystnego wpływu na wyniki tuczu bekonowego.

2. Wprowadzenie do mieszanki paszy treściwej suszu ziemniaczanego w ilości 10% w zastępstwie śruty jęczmiennej i zwiększenie udziału suszu z zielonki do 17% nie wywarło niekorzystnego wpływu na wyniki tuczu bekonowego.

C. Хозер

ПРИМЕНИМОСТЬ СУШЕНОГО КАРТОФЕЛЯ ПРИ БЕКОННОМ ОТКОРМЕ

Резюме

Проведен опыт применения картофельного шрота и зеленой сушки на 64 откормочниках, в 4 группах по 16 штук. Не наблюдалось отрицательного влияния введения в кормовую норму концентрированных кормов 10 до 20% картофельного шрота вместо ячменного. Равным образом увеличение доли зеленой сушки в кормовой смеси в масштабе до 17% при одновременном введении 10% сушеного картофеля вместо ячменя не произвело отрицательного действия на результаты беконного откорма.

S. Hoser

RAW DRIED POTATOES IN BACON PIGS FEEDING

Summary

The experiment involved 64 bacon pigs divided in 4 groups, each of 16 animals. No disadvantageous effect was found when 10 and 20 per cent of ground barley were replaced by the same amounts of raw dried potatoes. The increased to 17 per cent of potato meal instead of barley had no negative influence on the results of bacon pigs fattening.